

Predmet C-841/19**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

20. studenoga 2019.

Sud koji je uputio zahtjev:

Juzgado de lo Social n.º 41 de Madrid (Španjolska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

7. studenoga 2019.

Tužitelj:

JL

Tuženik:

Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)

Predmet glavnog postupka

Tužitelj u glavnom postupku, radnik koji radi u nepunom radnom vremenu, traži od Fondo de Garantía Salarial (Fond za osiguranje isplate plaća (FOGASA)) isplatu plaće zbog insolventnosti poslodavca.

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Uskladenost članka 33. Leya del Estatuto de los Trabajadores (Zakon o radu), kako ga tumače španjolski sudovi, s člankom 4. stavkom 1. Direktive 79/7/EEZ i člankom 2. stavkom 1. Direktive 2006/54/EZ.

Pravnu osnovu čini članak 267. UFEU-a.

Prethodno pitanje

Treba li članak 4. stavak 1. Direktive 79/7 i članak 2. stavak 1. Direktive 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. tumačiti na način

da im se protivi propis države članice [...] poput spornog propisa u glavnom postupku, u skladu s kojim se – kada je riječ o iznosu koji je FOGASA obvezna isplatiti radniku koji radi u nepunom radnom vremenu – osnovica plaće koja je smanjena zbog rada u nepunom radnom vremenu ponovno umanjuje pri izračunu iznosa koji je FOGASA obvezna isplatiti na temelju članka 33. Zakona o radu jer se ponovno uzima u obzir njegovo nepuno radno vrijeme u odnosu na usporedivog radnika koji radi u punom radnom vremenu, čime se tim propisom osobito šteti radnicama u odnosu na radnike?

Navedene odredbe prava Unije

Direktiva Vijeća 79/7/EEZ od 19. prosinca 1978. o postupnoj provedbi načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti (članak 1., članak 3. stavak 1. i članak 4. stavak 1.)

Direktiva 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada (uvodna izjava 30. i članak 2. stavak 1.)

Povelja Europske unije o temeljnim pravima (članak 21.)

Presuda Suda od 8. svibnja 2019., Villar Láz (C-161/18, EU:C:2019:382, t. 42.)

Presuda Suda od 26. lipnja 2018., MB (Promjena spola i starosna mirovina) (C-451/16, EU:C:2018:492, t. 34.)

Presuda Suda od 14. travnja 2015., Cachaldora Fernández (C-527/13, EU:C:2015:215, t. 28. i navedena sudska praksa)

Presuda Suda od 23. listopada 2003., Schönheit i Becker (C-4/02 i C-5/02, EU:C:2003:583, t. 93.)

Navedene odredbe nacionalnog prava

Estatuto de los Trabajadores, en su versión resultante del Real Decreto Legislativo 2/2015, de 23 de octubre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Estatuto de los Trabajadores (Zakon o radu, u verziji koja proizlazi iz Kraljevske zakonodavne uredbe 2/2015 od 23. listopada kojom se potvrđuje preinačeni tekst Zakona o radu) (BOE br. 255 od 24. listopada 2015., str. 100224.) (članak 33.). Člankom 33. stavcima 1. i 2. utvrđuje se sljedeće:

„1. Fond za osiguranje isplate plaća [...] isplaćuje zaposlenicima iznos plaća koje im nisu mogle biti isplaćene zbog insolventnosti njihova poslodavca.

Za potrebe prethodnog stavka, plaća znači iznos koji je kao takav određen u nagodbi u postupku mirenja ili sudskoj odluci u skladu s bilo kojim temeljem iz članka 26. stavka 1., kao i nepodmirene plaće u slučajevima

predviđenima zakonom, pri čemu Fond ne može isplatiti, na jednom ili drugom temelju, zajedno ili odvojeno, iznos veći od onog koji se dobiva umnoškom dvostruke minimalne međusektorske dnevne plaće, uključujući razmjerni dio posebnih plaćanja, s brojem dana za koje plaća nije isplaćena, do gornje granice od 120 dana.

2. Fond za osiguranje isplate plaća, u slučajevima predviđenim u prethodnom stavku, u korist radnika isplaćuje naknade štete utvrđene presudom, rješenjem, sudskom nagodbom ili upravnom odlukom, zbog otkaza ili prestanka ugovora [...], kao i naknade štete zbog prestanka privremenih ugovora ili ugovora na određeno vrijeme u slučajevima predviđenim zakonom. U svim tim slučajevima može se izvršiti plaćanje najviše do jedne godine, pri čemu dnevna plaća, koja služi kao osnova za izračun, ne može prijeći dvostruku minimalnu međusektorsku plaću, uključujući razmjerni dio posebnih plaćanja.

[...]"

Presuda Tribunala Supremo (Vrhovni sud, Španjolska) od 29. studenoga 2017.

Presuda Juzgada de lo Social n.º 41 de Madrid (Radni sud br. 41 u Madridu, Španjolska) od 11. lipnja 2018.

Sažet prikaz činjeničnog stanja i glavnog postupka

- 1 Tužitelj u glavnom postupku radio je od 27. rujna 2017. kao konobar u društvu Construcciones y obras publicas toletum, S.L., na temelju ugovora o radu na određeno vrijeme s nepunim radnim vremenom, odnosno 20 radnih sati tjedno, a primao je plaću u skladu s kolektivnim ugovorom.
- 2 To je društvo 26. prosinca 2017. napustilo prostorije u kojima je tužitelj u glavnom postupku radio te ga se više nije moglo pronaći u njegovu poznatom poslovnom prostoru ni sjedištu.
- 3 U konačnoj presudi Juzgada de lo Social n.º 41 de Madrid (Radni sud br. 41 u Madridu) od 11. lipnja 2018. prihvaćena je tužba koju je tužitelj u glavnom postupku podnio protiv navedenog društva te je utvrđeno da su otkaz koji mu je to društvo dalo i prestanak ugovora o radu nezakoniti, odnosno da postoji pravo na naknadu štete od 433,13 eura i na isplatu nepodmirenih plaća od otkaza do datuma te sudske odluke u iznosu od 6170,75 eura.
- 4 Rješenjem od 4. rujna 2018. naloženo je izvršenje navedene presude.
- 5 Budući da je rješenjem od 20. prosinca 2018. proglašena insolventnost navedenog društva, Fond za osiguranje isplate plaća (FOGASA) odgovoran je za plaće koje nisu mogle biti isplaćene i naknadu štete u korist radnika u skladu s člankom 33. Zakona o radu.

- 6 Tužitelj je protiv Fonda za osiguranje isplate plaća (FOGASA) podnio tužbu u kojoj zbog insolventnosti poslodavca potražuje isplate u skladu s člankom 33. Zakona o radu.
- 7 Sud koji je uputio zahtjev smatra da je za rješavanje glavnog postupka potrebno Sudu Europske unije uputiti prethodno pitanje o tumačenju prava Unije.

Ključni argumenti stranaka glavnog postupka

- 8 Nisu navedeni.

Sažet prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 9 Sud koji je uputio zahtjev smatra da se način na koji španjolski sudovi tumače članak 33. Zakona o radu protivi članku 4. stavku 1. Direktive 79/7/EEZ i članku 2. stavku 1. Direktive 2006/54/EZ jer je riječ o diskriminirajućem tumačenju koje nepovoljnije utječe na radnika zaposlenog na temelju ugovora s nepunim radnim vremenom u odnosu na radnika koji radi u punom radnom vremenu te više pogađa žene, koje u većem postotku rade na temelju ugovora s nepunim radnim vremenom nego muškarci.
- 10 Sud koji je uputio zahtjev smatra da takvo tumačenje dovodi do dvostrukog smanjenja iznosa koji radnik zaposlen na temelju ugovora s nepunim radnim vremenom može od Fonda za osiguranje isplate plaća (FOGASA) potraživati zbog insolventnosti ili stečaja poslodavca jer se člankom 33. stavkom 1. Zakona o radu utvrđuje ograničenje odgovornosti Fonda za osiguranje isplate plaća (FOGASA) s obzirom na minimalnu međusektorsku plaću. Tumačenjem da tu plaću treba smanjiti u slučaju nepunog radnog vremena, na radnika zaposlenog na temelju ugovora s nepunim radnim vremenom primjenjuje se dvostruko smanjenje: prvo uobičajeno smanjenje zbog samog nepunog radnog vremena utvrđenog ugovorom, a zatim drugo neproporcionalno smanjenje zbog smanjenja minimalne međusektorske plaće u postotku umanjenja koji se odnosi na rad s nepunim radnim vremenom prilikom izračuna iznosa koji isplaćuje Fond za osiguranje isplate plaća (FOGASA).

Sud koji je uputio zahtjev smatra da ne postoji objektivni razlog kojim bi se opravdalo navedeno smanjenje minimalne međusektorske plaće u slučaju radnika zaposlenih na temelju ugovora s nepunim radnim vremenom, čija je plaća već smanjena zbog nepunog radnog vremena.

- 11 Sud koji je uputio zahtjev smatra da ne postoji izravna diskriminacija na temelju spola jer se nacionalni propis bez razlike primjenjuje na radnike i radnice. Međutim, smatra da može doći do neizravne diskriminacije i u tom smislu navodi članak 2. stavak 1. točku (b) Direktive 2006/54/EZ i presude Suda od 26. lipnja 2018., MB (Promjena spola i starosna mirovina) (C-451/16, EU:C:2018:492, t. 34.), od 14. travnja 2015., Cachaldora Fernández (C-527/13, EU:C:2015:215,

t. 28. i navedena sudska praksa), od 8. svibnja 2019., Villar Láz (C-161/18, EU:C:2019:382, t. 42.), u kojoj se ističe da su u Španjolskoj u prvom tromjesečju 2017. otprilike 75 % radnika koji rade u nepunom radnom vremenu bile žene, i od 23. listopada 2003., Schönheit i Becker (C-4/02 i C-5/02, EU:C:2003:583, t. 93.).

RADNI DOKUMENT